

Kulturkafé med Frantzen

Det vert kulturkafé på Frivillighetssentralen, Helland torsdag 18. mai kl. 14.30-17. Trubadur og gitarist Karl Arne Frantzen underheld kl. 15.

Dugnad på Landbruksmuseet

VESTNES: Torsdag ettermiddag hadde Vennelaget for Landbruksmuseet i Møre og Romsdal dugnad på Gjermundnes. Dugnaden vart leia av Anne Marie Førde som hadde laga ei lang arbeidsliste. Leiar i Vennelaget, Toralv Klokkehaug, seier at striden om organisering og at museet har vore stengt, har sett sine spor. Det er svært mykje som no skal ryddast og ordnast før museet kan presenterast på ein god måte for publikum. Dugnaden vart avslutta med servering. Torsdag 18. mai blir det derfor ny dugnad i attentida, og det er rikeleg med arbeid til alle, seier Klokkehaug, som oppfordrar folk til å stille opp.

tur

Stangenes og Galleri HAV på
FOTO: BJARNE NYGÅRD

KONSERT**Iver Kleive, Requiem**

Anmeldt av
Judit Toth Sylthe
Sted/tid: Molde domkirke, søndag kveld
Publikum: ca 150

Requiem, dødsmesse. Allerede tittelen høres så fryktinngytende og dramatisk ut. Å skrive requiem er ikke en alminnelig musikalsk utfordring. Det er ikke så mange requiem som har overlevd tidens tann, og fortsatt spilles i dag.

Kimen til Iver Kleives requiem var at han først komponerte Dies Irae-satsen som et selvstendig bestillingsverk. Seinere skrev han hele Requiem for mannskor, og søndag fikk vi høre den mest fullverdige versjonen for orgel, blandet kor, alt og barytonsolo. Orgelstemmen var mesterlig spilt av komponisten selv, Oslo Bach-kor var en verdig bærebjelke for verket, og de to sangsolistene forheksa oss til tider med sin vakre stemmeprakt.

Requiemteksten er utrolig sterk og dramatisk, og gir uante muligheter til musikalsk utfoldelse. Man får frysninger på ryggen allerede fra første setningen: «Gi dem evig hvile, Herre».

Gi dem evig hvile

Kleives tolkning begynte med en overraskelse: I stedet for en rolig kontemplativ musikalsk start har vi fått en knall orgelintro som heller ville vekke de døde til livet. Hvis man er musiker, og har mistet det mest verdifulle i sitt liv, får man kanskje behov for å utfordre den guddommelige makten med musikk som kan vekke den avdøde til live igjen?

Neste sats, Exaudi var kanskje ment å erstatte Kyrie. Den var en av de mest originale satser i hele verket, med sin klare struktur, og veksling mellom korets lekende letthet og altens dramatisk hjerteskjærende dype «Hør min bønn». Dies Irae satsen framsto klart som hele verkets mest gjennomtenkte og gjennomarbeidede sats. Den utrolig dramatiske og visualiserende teksten om dommedagen var maksimalt godt utnyttet musikalsk. Med det opprivende bråket moderne musikalske orgelkor klangbildet fikk vi en spennende veksling mellom en arkaisk folketone og salmepregete solistpartier.

Konserten bød på mye fin og publikumsvennlig musikk. Klei-

ve har et utrolig talent i å beherske og kombinere flere sjangrer, som eksperimentell råspennende klassisk musikk i små porsjoner sammensmeltet med litt salmer, litt folkemusikk og lekke postromantiske melodilinjer. Det hele akkompagnert med teknisk overlegen, fra tid til annen kanskje litt klisjéaktig orgelstemme. Et par høydepunkter var Sanctus- og Benedictussatsene. Sanctus begynte med litt ensformig arpeggio orgelintro, koret fortsatte med effektfulle oppadgående sekvenser. Hele satsen ble avsluttet med en herlig bombastisk lydvegg – takket være den fantastiske homogene, bærende korklangen og Domkirkens utmerket orgelinstrument i kyndige hender.

Dette skapte sterk resonnanse i våre brystkasser, og truet med forbigående hørselsskade. For meg var den mest originale satsen Benedictus med sin morsomme ostinate orgel-damekor introduksjon. Tekstframføringen var gospelaktig, melodilinen var lekker nedadgående sammenfiltret mellom alt og baryton. Solistene vekslet med koret som hadde en

monoton bønnediksjon som minnet om den katolske rosenkransbønnen.

Avslutningen av verket skuffet meg. Kanskje ubevisst ventet jeg meg noe mer katarsisk guddommelig à la avslutningen på Verdis Requiem. Dette fordi jeg innbilte meg å ane et lite anstrøk av Verdis klangbilde. Det hele ble avsluttet med en ganske tradisjonell håndverksmessig vellaget vending.

Oslo Bach-kor løste sin oppgave med overbevisende resultat. De hadde bra intonasjon, et par få usikre innsatser i mannsstemmene, og små upresisiteter, men de hadde en flott homogen klang. Ingebjørg Kosmo har i likhet med Trond Halstein Moe en praktfull stemme, men hun kom bedre ut med sin gode intonasjon, stofflig sikkerhet, vakre frasering og tydelige tekstdiksjon enn Moe som ikke hadde det lett med den periodiserte ekstremt høye melodiføring. Summa summarum: Det var en usedvanlig og interessant konsertopplevelse, som falt i smak. Publikum takket med stående applaus.

Forsvaret hyller Aukrust: Når 10-årsjubileet for Aukrustsenteret setter i gang, er det med militær tyngde. Den militære tilstedeværelsen merkes ikke minst gjennom at selveste forsvarsministeren, Anne-Grete Strøm-Erichsen (Ap), åpner ballet 21. mai.

Under åpningen vil mye dreie seg om senterets jubileumsutstilling, «Aukrust og forsvaret». Kunstneren selv karakteriserte forsvaret som sitt eneste faste arbeidssted. Han leverte tegninger til Forsvarets Forum i nærmere 50 år.

– Kjell Aukrust sitt arbeid i Forsvaret startet i 1946, med verneplikten. Da hadde han fått tips om at han kanskje kunne brukes som tegner i Mannskapsavisa (nå Forsvarets Forum). Og i Mannskapsavisa oppsto «Våre Duster» i 1954. Dette var forløperen til «Folk og Fe», som i sin tur var forløperen til «Flåklipa Tidende», sier Gunn S. Hvamstad, daglig

leder ved Aukrustsenteret, til NTB. Senteret har samarbeidet med redaktøren i Forsvarets Forum, Erling Eikli, og sammen funnet fram til hvilke arbeider som skal presenteres. Eikli vil også lansere sin bok om Aukrust og forsvaret under jubileet. Boka har Aukrustsenteret som utgiver. Aukrust var både illustratør, skribent, spaltist og vitsetegner for Forsvarets Forum. Han laget også årlige årskavalkader til avisen, samt dikt og reportasjer fra inn- og utland.

– Utstillingen vil forhåpentligvis også bli vandrestilling etter jubileet, sier Hvamstad videre. Hun skryter av samarbeidet med Forsvarets Forum og er stolt over den store produksjonen som er klar til avduking. – Utstillingen viser Aukrusts mangfoldighet. Han hadde en helt spesiell evne til å treffe folk hjemme. Med sine arbeider kalte han både på latter og tårer. (NTB)

Hylles: Forfatteren, tegneren og humoristen Kjell Aukrust gikk bort julaften morgen i 2002.

ARKIVFOTO: HEIKO JUNGE/SCANPIX

Per Spook delte ut priser til talenter

OSLO: Per Spook delte mandag ut talentpriser på 100.000 kroner til designerne Peder Børresen og Simen Staalnacke og til glasskunstneren Tanja Sæter. Scheiblers legats talentpris i design på 100.000 kroner gikk til Moods of Norway ved Børresen og Staalnacke. De fikk prisen for å ha designet sofistikerte klær med inspirasjon fra lokalmiljøet, laget for et motebevisst publikum både i Norge og utlandet. Glasskunstneren Tanja Sæter fikk talentprisen i kunsthåndverk på 100.000 kroner. Juryen besto av Scheiblers legats styre og seniorkurator Widar Halén ved Nasjonalmuseet for samtidskunst.

Prisene ble delt ut i Museet for samtidskunst i Oslo. NTB

1	2	U	3	4	5	6	4	7	8	9	10	11	5	
2			2		12	4	7	4		11	13	3	2	6
3	13	14	4			11	4	15		14	13		16	12
4	11	11		17	5		10	18		3	10	4		
4		2	11	8		11	5	8		13		14	19	
20	21	11	14	4		20		5		16	3	13	8	
8	6		2		14	8	17	8	3			22	11	
7	4	22	4		23		13	6	8	3		22	24	
16	6	12		25	6	8	26		16	2	3		10	
4		11	23		14			27	4	7	5		7	
3	13	5		28	1	21	6		11	25		13	16	
10	3	8	16		4	11	4	3		8	6	4	5	
4		7	6		17	4	14	13	26	26	4		13	
5	23	25	4		29	6	4		11	13	7	4	7	

KODEKRYSS nr 1075

En bokstav er oppgitt. Bildet gir deg et navn i løsningen.

U = 2

Vinner av Kodekryss nr 1073:
Gerd Jorunn Møll, Åndalsnes.
Send løsningen til Romsdals Budstikke, Postboks 2100, 6402 Molde. Konvolutten merkes med «Kodekryss nr 1075». Frist: 10 dager. Premie: To Flaxlodd.

Navn:

Adresse: